

Penseelstreken

Ik kan de hand niet volgen
die hout met haar omklemt
en klodders kleuren mengt
brutaal wat streken strijkt

Ik kan de hand niet volgen
weet van geen pad noch plan
penselen gaan hun eigen gang
en raken zo hun streken kwijt

Carin Giesen 4 december 2008

**Zwarte veenplassen
's Winters koud en peilloos diep
Er zwemmen eendjes**

Ruud Königel

Sanderijn Szarzijski

Een stem wekte me,
en deed me snel herleven.
't Bleek een kerel
met een vervelende kegel,
Evert geheten,
wenste een gesprek.
'k Bleef beleefd
en vertelde hem m'n kweeste
de zee te verkennen
en tevens de bergen.
De kerel werd bleek
en leek het te besterven:
"Neen m'n beste!
De zee en de bergen werden behekst,
bedenk je en keer weer".
Te deksel!
Het gezegde ergerde me zeer
en 'k vertelde Evert
de weg er heen welzeker te betreden.
De zwetser kletste gedempt verder,
vezelde het reeds bekende gerevel.
'k Beheerste me,
verwenste enkel de flessentrekker
met het beperkt besef.